

vu i maštovitu izričaju s uspjehom nam je predstavila velike majstore orgulja, a izvela je i zanimljivu improvizaciju na duhovne teme.

Središnji događaj cijele devetnice bio je oratorij *Vrata vjere* Šime Marovića. Izniman posjet svjedočio je o velikom zanimanju za praizvedbu djela za soliste, četveroglasni mješoviti zbor, orkestar i orgulje. Glazbeno djelo na stihove Ante Mateljana posvećeno je prekrasnim i iznimno vrijednim drvenim vratnicama katedrale, postavljenima prije 800 godina (1214.), majstorskim ostvarenjem Andrije Buvine, značajnim hrvatskim romaničkim spomenikom. Oratorij je izveo zbor splitske katedrale i solisti: tenor Vinko Maroević

(majstor A. Buvina), sopranistica Marija Bubić Jaman (Lucija), bariton Josip Alajbeg (splitski nadbiskup Bernard), dok je Glas bio povjeren Anti Mateljanu. U orkestru su svirali splitski akademski glazbenici, a na orguljama s. Mirta Škopljanac Mačina. Velikim izvedbenim sastavom ravnao je skladatelj Šime Marović. Riječ je o djelu povijesne vrijednosti za Split i Splitsko-makarsku nadbiskupiju, a to je bio vidljivo snažan poticaj uspjeljoj izvedbi. Glazbeni izričaj Šime Marovića temelji se na dalmatinskom pučkom pjevanju, ali i harmonijski smjelijim suglasjima – upravo srastanje tradicionalnoga i novoga daje draž i zanimljivost skladateljskom govoru. Prinos svih sudionika izvedbe zahtjevna i slo-

jevita djela zaslužio je iskrene čestitke, prigovorili bismo tek (s obzirom na malen prostor) mjestimično preglasnu orkestarskom zvuku (limeni puhači). Brojni su slušatelji radosnim i dugim pljeskom nagradili izvođače za uloženi trud.

Bio je to vrlo dojmljiv završetak niza glazbenih večeri u devetnici sv. Dujmu, koji su uspjeli popuniti splitsku prazninu koncertnih događanja. Predstavljene je sadržaje najavljivala i tijekom večeri vodila Tea Knez. Ove ih je godine u većini, na žalost, obilježio slabiji posjet publike nego proteklih godina. Šteta, jer ponuđeni su nam vrijedni i značajni događaji, koji su obogatili splitsku kulturnu ponudu.

Tatjana Alajbeg

ZAGREB

Služenje Gospodinu u radosti vjere

Dvjestotinjak crkvenih pjevača i voditelja crkvenih zbora okupilo se u ponedjeljak 9. lipnja 2014. u prostorima Nadbiskupijskoga pastoralnoga instituta u Zagrebu kako bi zajedno promišljali o službi koja im je povjerena u Crkvi. Duhovnu obnovu u organizaciji Nadbiskupijskoga pastoralnoga instituta i Hrvatskoga društva crkvenih glazbenika predvodio je zagrebački pomoćni biskup mons. dr. Ivan Šaško.

Nakon pjevane molitve i uvodnih pozdrava predsjednice HDCC-a s. Domagoje Ljubičić, riječi dobrodošlice ravnatelja NPI-ja mons. dr. Tomislava Markića te članice Upravnoga

odбора HDCC-a prof. Jelice Bojić uslijedilo je promišljanje biskupa Ivana o naravi i svrsi liturgijske glazbe te o njenim služiteljima u liturgiji – crkvenim glazbenicima, ističući temeljne značajke liturgijske glazbe: služenje, rast u vjeri, jedinstvo i iskazivanje hvale Gospodinu.

Uspoređujući liturgijsku glazbu prije i poslije II. vatikanskoga koncila, osvrćući se na VI. poglavlje iz dokumenta *Sacrosanctum Concilium*, u kojem stoji: »Sveta će glazba biti to svetija što se tješnje poveže s liturgijskim činom, bilo da ugodnije izrazi molitvu, bilo da promiče jednodušnost, bilo da svete obrede obogati većom svečanošću...«, poručio je pjevačima da rastu u duhovnosti

II. vatikanskoga koncila, vodeći brigu o tome da pjevanje u liturgiji uvijek bude služenje. »Kada pjevanje u liturgiji postaje služenje?« pita biskup Ivan i daje jasan odgovor: »Onda kada se služi Bogu a ne sebičnim interesima ili interesima »publike« – okupljene zajednice vjernika. Kako prepoznati kriterije služenja? Jednostavnim odgovorom na pitanje: Činim li to iz sebičnosti ili iz velikodušnosti služenja? Koji su motivi koji nas vode u služenju? Odgovarajući na ta pitanja može se jasno prepoznati je li naše pjevanje u liturgiji služenje.« Nadalje biskup ustvrđuje da i najljepše pjevanje u liturgiji ne znači nužno služenje. Potrebno je da svatko sebi odgovori na ta

pitanja i prepoznata motive koji ga vode u služenju. Kod zajednice crkvenih pjevača veoma je bitno prisustvo svećenika – duhovnika koji će voditi zajednicu. Pjevanje je važno za rast u vjeri, u službi drugima. I valja uvijek imati na pameti: vjeru, Crkvu, služenje i jedinstvo da bi liturgijsko pjevanje bilo istinito. »Liturgijsko pjevanje je uvijek sredstvo za, ne svrha. Vjerujemo li doista da je u liturgiji prisutno nebo i da je liturgija predokus vječnoga?«

Citirajući sv. Augustina, biskup se zaustavlja na poznatoj rečenici i nastavlja: »Svetomu Augustinu se pripisuju riječi: »Tko pjeva, dvostruko moli, odnosno: »Tko dobro pjeva, dvostruko moli.« Navodeći to na latinskome, glasilo bi: »Qui (bene) cantat bis orat.« Međutim, te ri-

ječi, uza svoje poznavanje latinskoga i crkvenih otaca, kod sv. Augustina ne uspijevam naći, a redovito ih navode oni koji baš ne poznaju ni sv. Augustina, ni latinski.

Međutim, sv. Augustin napisao je puno drugih prelijepih misli. Jedna od najpoznatijih glasi: »Cantare amantis est« »Pjevanje je vlastitost onoga tko ljubi« (PL 38, 1472). Ovom prigodom pak navodim još jedan njegov tekst: »Qui enim cantat laudem, non solum laudat, sed etiam hilariter laudat; qui cantat laudem, non solum cantat, sed et amat eum quem cantat. In laude confitentis est praedictio, in cantico amantis affectio...« (Enarratio in Psalmum 72, 1: CCL 39, 986; PL 36, 914)

»Onaj tko pjeva hvalospjev, ne samo da daje hvalu (slavi),

nego radosno daje hvalu; tko pjeva hvalu, ne samo da pjeva, nego ljubi onoga o kome pjeva. U davanju hvale onoga tko ispovijeda/priznaje (Boga) nalazi se naviještanje, a u davanju hvale onoga tko ljubi nalazi se ljubav.« U tome bi se smislu moglo reći da onaj tko dobro pjeva dvostruko moli, sve dok pjevanje dolazi iz ljubavi.«

Zaključujući promišljanje, biskup Ivan iznova stavlja na srce pjevačima misao da je pjevanje služenje Gospodinu u radosti vjere, služenje zajednici.

Susret je završen raspravom, u kojoj su se otvorila brojna pitanja, na koja je biskup Ivan strpljivo odgovarao. Izrečene su i poteškoće te podijeljena dobra i loša iskustva iz prakse crkvenih pjevača i voditelja crkvenih zborova.

Maruša Bartolić

DUHOVNA OBNOVA ZA CRKVENE GLAZBENIKE

Ponedjeljak, 9. lipnja 2014.

ŽUPA	BROJ OSOBA	KONTAKT-OSOBA
Muke Isusove, Vukomerec	12	Anita Fiočić
Sv. Ivana Pavla II., Jelkovec	2	Neda Sakač
Rođenja BDM, Šanci-Savica	5	
Sv. Petra i Pavla, Bešići	6	
Sv. Terezije od djeteta Isusa	7	
Sv. Tri Kralja, Donja Lomnica	8	
Gospe Lurdske, Zagreb	10	fra Nikica Ajdučić
Sv. Anastazije, Samobor	5	Lovorka Grbac
Blaškovec	6	s. Ivana
Sv. Blaža, Zagreb	15	mons. Zvonimir Sekelj
Uzvišenja Sv. Križa, Siget	10	s. Ivana
Brezovića	8	Tomislav Novoselec
Podsused	10	Božica Veršić
Bl. Alojzija Stepinca, Trnjanska Savica	15	Jelena Benković Komba
Sv. Barbare, Velika Mlaka	5	Petar Maković
Sv. Mateja ap. i ev., Dugave	15	
Krista Kralja, Trnje	5	s. Slavka Sente
Duha Svetoga, Jarun	20	Maruša Bartolić
Sesvetski Kraljevec	7	
Sv. Ivana ap. i ev., Utrina	3	Kristijan Palčec
Sv. Mihaela ark., Dubrava	5	Ivan Bete
Presvetog Trojstva, Prečko	5	
Pohoda BDM, Dolac	3	vlač. Zlatko Golubić
Bezgrešnog začeca BDM, Malešnica-Oranice	9	vlač. Alfred Kolić
BDM žalosne, Špansko	8	Damir Šumečki
Sv. Obitelj	15	
UKUPNO	219	